

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/97/EG**av den 4 december 2001****om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningen och artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 18 september 2001, och

av följande skäl:

- (1) Det är lämpligt att direktiv 91/308/EEG ⁽⁴⁾, nedan kallat "direktivet", som är ett av de främsta internationella instrumenten i kampen mot penningtvätt, uppdateras i enlighet med kommissionens slutsatser och Europaparlamentets och medlemsstaternas önskligheter. Direktivet bör inte endast återspegla bästa internationella praxis på detta område, utan det skall även fortsättningsvis upprätthålla en hög nivå på skyddet av den finansiella sektorn och andra sårbara verksamheter mot de skadliga effekterna av vinning av brott.
- (2) Enligt allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) får länder som undertecknat avtalet vidta nödvändiga åtgärder för att skydda offentliga normer samt vidta åtgärder av försiktighetsskäl, bland annat för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet. Dessa åtgärder får inte innebära begränsningar som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de målen.
- (3) I direktivet fastställs inte tydligt vilken medlemsstats myndigheter som skall erhålla rapporter om misstänkta transaktioner från filialer till kreditinstitut och finansiella institut som har sina huvudkontor i en annan medlemsstat och inte heller vilken medlemsstats myndigheter som är ansvariga för att säkerställa att sådana filialer följer bestämmelserna i direktivet. Myndigheterna i de medlemsstater där filialerna är belägna bör erhålla sådana rapporter och fullgöra de uppgifter som nämns ovan.

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 75, 15.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 juli 2000 (EGT C 121, 24.4.2001, s. 133), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 november 2000 (EGT C 36, 2.2.2001, s. 24) och Europaparlamentets beslut av den 5 april 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 13 november 2001 och rådets beslut av den 19 november 2001.

⁽⁴⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

- (4) Denna ansvarstilldelning bör anges tydligt i direktivet genom en ändring av definitionen av "kreditinstitut" och "finansiellt institut".

- (5) Europaparlamentet har uttryckt oro över att den verksamhet som valutaväxlingskontor (bureaux de change) och betalningsöverföringskontor (money remittance offices) bedriver är sårbar vad gäller penningtvätt. Dessa verksamheter bör redan omfattas av direktivet. För att skingra eventuella tvivel i denna fråga bör det i direktivet tydligt bekräftas att dessa verksamheter omfattas av detta.

- (6) För att säkerställa en så fullständig täckning av den finansiella sektorn som möjligt bör det också klargöras att direktivet är tillämpligt på den verksamhet som värdepappersföretag enligt definitionen i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ⁽⁵⁾ (direktivet om investeringstjänster) bedriver.

- (7) Enligt direktivet är medlemsstaterna endast skyldiga att bekämpa penningtvätt av vinning från narkotikabrott. Det har under de senaste åren skett en utveckling mot en mycket vidare definition av begreppet penningtvätt som grundar sig på en vidare krets av förbrott eller underliggande brott, vilket återspeglas till exempel i den översyn som gjordes 1996 av de 40 rekommendationerna från Finansiella aktionsgruppen (FATF), det ledande internationella organet i kampen mot penningtvätt.

- (8) En vidare krets av förbrott underlättar rapporteringen av misstänkta transaktioner och det internationella samarbetet på detta område. Därför bör direktivet uppdateras i detta avseende.

- (9) I rådets gemensamma åtgärd 98/699/RIF om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott ⁽⁶⁾ enades medlemsstaterna om att räkna alla allvarliga brott, såsom begreppet definieras i den gemensamma åtgärden, som förbrott i syfte att kriminalisera penningtvätt.

- (10) I synnerhet står bekämpande av den organiserade brottsligheten i nära samband med bekämpandet av penningtvätt. Därför bör förteckningen över "förbrott" anpassas i detta hänseende.

⁽⁵⁾ EGT 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽⁶⁾ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

- (11) Genom direktivet införs skyldigheter särskilt beträffande rapportering av misstänkta transaktioner. Det skulle vara lämpligare och ligga mer i linje med tanken bakom högnivågruppens handlingsplan för bekämpande av den organiserade brottsligheten ⁽¹⁾ att utsträcka det förbud mot penningtvätt som föreskrivs i direktivet.
- (12) Den 21 december 1998 antog rådet gemensam åtgärd 98/733/RIF om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott ⁽²⁾. Denna gemensamma åtgärd återspeglar medlemsstaternas enighet om att det behövs en gemensam strategi på detta område.
- (13) Så som föreskrivs i direktivet, upprättar den finansiella sektorn i varje medlemsstat, särskilt kreditinstituten, rapporter om misstänkta transaktioner. Det finns tecken på att de förstärkta kontrollerna i den finansiella sektorn har tvingat dem som ägnar sig åt penningtvätt att finna alternativa metoder för att dölja varifrån vinningen av brott härrör.
- (14) Det finns en tendens att de som ägnar sig åt penningtvätt i ökad utsträckning använder företag utanför den finansiella sektorn. Detta bekräftas av FATF:s arbete beträffande olika metoder och typologier för penningtvätt.
- (15) De förpliktelser som åläggs genom direktivet avseende identifikation av kunder, bevarande av handlingar och rapportering av misstänkta transaktioner bör utvidgas till att omfatta ett begränsat antal verksamheter och yrken som har visat sig vara sårbara för penningtvätt.
- (16) Notarier och oberoende jurister, så som dessa definieras av medlemsstaterna, bör omfattas av bestämmelserna i direktivet när de deltar i finansiella transaktioner eller företagstransaktioner, inbegripet skatterådgivning, där risken är som störst för att dessa juristers tjänster missbrukas i syfte att tvätta pengar som utgör vinning från brottslig verksamhet.
- (17) När rättsligt erkända och kontrollerade oberoende yrkesutövare som tillhandahåller juridisk rådgivning, t.ex. advokater, bedömer en klients rättsliga ställning eller företräder en klient i ett rättsligt förfarande, skulle det i enlighet med direktivet emellertid vara olämpligt att beträffande denna verksamhet förpliktiga dessa jurister att rapportera om misstankar om penningtvätt. Undantag måste göras från kravet att rapportera om information som erhållits antingen före, under eller efter det rättsliga förfarandet, eller medan de bedömer en klients rättsliga ställning. Juridisk rådgivning omfattas således fortfarande av kravet på tystnadsplikt, såvida inte den juridiske rådgivaren medverkar i verksamhet som rör penningtvätt, den juridiska rådgivningen ges i penningtvättssyfte eller juristen känner till eller har skäl att tro att klienten begär juridisk rådgivning i penningtvättssyfte.
- (18) Direkt jämförbara tjänster måste behandlas på samma sätt, när de utförs av någon inom de yrkeskategorier som omfattas av direktivet. För att bevara de rättigheter som anges i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Fördraget om Europeiska unionen bör, när det gäller revisorer, externa revisorer och skatterådgivare som i vissa medlemsstater kan försvara eller företräda en klient i ett rättsligt förfarande eller bedöma klientens rättsliga situation, den information som de erhåller under utförandet av dessa uppgifter inte omfattas av rapporterings-skyldigheten enligt direktivet.
- (19) I direktivet hänvisas det, å ena sidan, till "de myndigheter som har att bekämpa tvättning av pengar", till vilka misstankar om penningtvätt skall rapporteras och, å andra sidan, till myndigheter som i lag eller annan författning givits behörighet att utöva tillsyn över den verksamhet som bedrivs av de institut eller personer som omfattas av detta direktiv (behöriga myndigheter). Direktivet innebär inte någon skyldighet för medlemsstaterna att inrätta sådana "behöriga myndigheter" där sådana inte finns, och advokatsamfund eller andra självreglerande organ för oberoende yrkesutövare omfattas inte av uttrycket "behöriga myndigheter".
- (20) För att ta vederbörlig hänsyn till den tystnadsplikt som notarier och oberoende jurister är skyldiga sina klienter, bör medlemsstaterna när det gäller dessa yrkesgrupper ha rätt att utse advokatsamfundet eller någon annan självreglerande organisation för oberoende yrkesutövare till det organ till vilket de kan rapportera om möjliga fall av penningtvätt. Bestämmelserna om behandlingen av sådana rapporter och deras eventuella vidarebefordran till de "myndigheter som har att bekämpa penningtvätt" och i allmänhet om lämpliga former av samarbete mellan advokatsamfund eller yrkesorganisationer och dessa myndigheter skall fastställas av medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/308/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- A) kreditinstitut: ett kreditinstitut, definierat i artikel 1.1 första stycket i direktiv 2000/12/EG (*), som omfattar även inom gemenskapen belägna filialer, i den betydelse som anges i artikel 1.3 i det direktivet, till kreditinstitut med huvudkontor inom eller utanför gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT C 251, 15.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

B) finansiellt institut:

1. Ett företag som inte är ett kreditinstitut, vars huvudsakliga verksamhet består i att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 14 i förteckningen i bilaga I till direktiv 2000/12/EG, bland annat verksamhet vid valutaväxlingskontor (bureaux de change) och kontor för överföring/översändande av pengar.
2. Ett försäkringsföretag som är vederbörligen auktoriserat i enlighet med direktiv 79/267/EEG (**), om företaget bedriver verksamheter som omfattas av det direktivet.
3. Ett värdepappersföretag så som det definieras i artikel 1.2 i direktiv 93/22/EEG (***).
4. Ett företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning.

Denna definition av finansiellt institut omfattar inom gemenskapen belägna filialer till finansiella institut med huvudkontor inom eller utanför gemenskapen.

C) penningtvätt: följande förfaranden när de sker uppsåtligt:

- Omvandling eller överföring av egendom i vetskaper om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung, eller för att hjälpa någon som är delaktig i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
- Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den eller av äganderätten till den, i vetskaper om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott.
- Förvärv, innehav eller brukande av egendom i vetskaper om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brott eller från medverkan till brott.
- Medverkan till, överenskommelse att utföra, försök och medhjälp till, anstiftan och underlättande av samt rådgivning för utförande av någon av de gärningar som anges i föregående strecksatser.

Vetskaper, uppsåt och avsikt som utgör rekvisit för de ovannämnda gärningarna får härledas ur objektiva, faktiska omständigheter.

Penningtvätt skall betraktas som sådan även i fall då de gärningar som genererat den egendom som skall tvättas begåtts inom någon annan medlemsstat eller ett tredje lands territorium.

D) egendom: tillgångar av varje slag, såväl fysiska som icke fysiska, av fast eller lös natur, materiella eller immateriella, samt juridiska dokument eller instrument som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.

E) brottsliga handlingar: alla former av brottslig inblandning i förövandet av ett allvarligt brott.

allvarliga brott: åtminstone

- alla brott som definieras i artikel 3.1 a i Wienkonventionen,
- de handlingar som utförs av kriminella organisationer såsom dessa handlingar definieras i artikel 1 i gemensam åtgärd 98/733/RIF (****),
- bedrägeri, åtminstone allvarliga fall, enligt definitionen i artikel 1.1 och artikel 2 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (*****),
- mutbrott och bestickning,
- ett brott som kan generera betydande vinning och som är straffbart med ett strängt frihetsstraff, enligt den straffrättsliga lagstiftningen i medlemsstaten.

Medlemsstaterna skall före den 15 december 2004 ändra den definitionen i denna strecksats så att definitionen stämmer överens med definitionen av allvarliga brott i gemensam åtgärd 98/699/RIF. Rådet uppmanar kommissionen att före den 15 december 2004 lägga fram ett förslag till direktiv om ändring av detta direktiv i det avseendet.

Medlemsstaterna får beteckna andra brott som sådana brottsliga handlingar som skall omfattas av detta direktiv.

F) behöriga myndigheter: de nationella myndigheter som i lag eller annan författning givits behörighet att utöva tillsyn över den verksamhet som bedrivs av de institut eller personer som omfattas av detta direktiv.

(*) EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2000/28/EG (EGT L 275, 27.10.2000, s. 37).

(**) EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

(***) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

(****) EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

(*****) EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.”

2. Följande artikel skall införas:

”Artikel 2a

Medlemsstaterna skall se till att de skyldigheter som anges i detta direktiv åläggs följande institut:

1. Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1 A,

2. Finansiella institut enligt definitionen i artikel 1 B, och följande juridiska eller fysiska personer vid utövandet av deras yrkesmässiga verksamhet:
3. Revisorer och skatterådgivare.
4. Fastighetsmäklare.
5. Notarier och andra oberoende jurister när de deltar
 - a) antingen genom att hjälpa till vid planering eller genomförande av transaktioner för klientens räkning vid
 - i) köp och försäljning av fastigheter eller företag,
 - ii) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,
 - iii) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,
 - iv) organisering av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av företag,
 - v) bildande, drivande eller ledande av truster, bolag eller liknande strukturer,
 - b) eller genom att handla i en klients namn och för dennes räkning vid finansiella transaktioner eller transaktioner med fast egendom.
6. Handlare som köper och säljer varor av högt värde, såsom ädelstenar eller ädelmetaller, eller konstföremål, och auktionsfirmor när betalning görs kontant och med ett belopp motsvarande 15 000 euro eller mer.
7. Kasinon."

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv kräver av sina kunder att de styrker sin identitet när ett affärsförhållande inleds, i fråga om institut särskilt när ett sparkonto eller annat konto öppnas eller när bankfackstjänster erbjuds.
2. Identifikationskravet skall gälla även vid transaktioner med andra kunder än sådana som avses i punkt 1 när transaktionen gäller ett belopp motsvarande 15 000 euro eller mer, oavsett om transaktionen genomförs på en gång eller i flera led som verkar ha samband. Om summan inte är känd när transaktionen utförs, skall institutet eller personen i fråga begära identifikation så snart summan har blivit känd och det har konstaterats att gränsvärdet uppnåtts.
3. Med undantag från de föregående punkterna skall identifikationskravet inte gälla, i fråga om försäkringar som sådana försäkringsföretag som avses i rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser

direkt livförsäkring (tredje livförsäkringsdirektivet) (*) har meddelat inom ramen för verksamhet som omfattas av det direktivet, när de periodiska premiebetalningarna eller premiebetalningar som skall ske ett visst år inte överstiger 1 000 euro, och inte heller då en engångspremiebetalning görs som uppgår till högst 2 500 euro. Om de periodiska premiebetalningarna eller premiebetalningarna som skall ske ett visst år höjs så att de överskrider gränsvärdet 1 000 euro, skall identifikation krävas.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att identifikationskravet inte skall vara obligatoriskt i fråga om pensionsförsäkringar som grundar sig på ett anställningskontrakt eller den försäkrades yrkesverksamhet, under förutsättning att försäkringsbrevet inte innehåller någon återköpsklausul och inte får användas som säkerhet för lån.

5. Med undantag från de föregående punkterna skall identiteten fastställas för samtliga kasinokunder då de köper eller säljer spelmarker till ett värde av 1 000 euro eller mer.

6. Den skyldighet beträffande fastställandet av identitet som föreskrivs i detta direktiv skall anses vara uppfylld av kasinon underkastade statlig tillsyn om dessa registrerar och identifierar sina kunder redan då dessa kommer in i lokalen, oavsett det antal spelmarker som köps.

7. I de fall då det råder osäkerhet om huruvida sådana kunder som avses i föregående punkter agerar för egen räkning, samt i de fall då det står klart att de inte agerar för egen räkning, skall de institut och personer som omfattas av detta direktiv vidta rimliga åtgärder för att skaffa sig upplysningar om den verkliga identiteten hos de personer för vilkas räkning kunderna i fråga handlar.

8. De institut och personer som omfattas av detta direktiv skall genomföra sådan identifikation även om transaktionsbeloppet är lägre än föreskrivet gränsvärde, närhelst det föreligger misstanke om penningtvätt.

9. De institut och personer som omfattas av detta direktiv skall inte vara skyldiga att genomföra identifikation enligt denna artikel om kunden är ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som omfattas av detta direktiv eller ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut beläget i ett tredje land som, enligt de berörda medlemsstaterna, föreskriver skyldigheter som motsvarar dem som föreskrivs i detta direktiv.

10. Medlemsstaterna får föreskriva att identifikationskraven för sådana transaktioner som avses i punkterna 3 och 4 skall anses tillgodosedda när det har klarlagts att betalningen skall ske från ett konto som i enlighet med föreskrifterna i punkt 1 öppnats i kundens namn hos ett kreditinstitut som omfattas av detta direktiv.

11. Medlemsstaterna skall under alla omständigheter se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv vidtar särskilda och lämpliga åtgärder som är nödvändiga för att bemöta den större risk för penningtvätt som uppstår när affärsförbindelser upprättas eller en transaktion inleds med en kund som inte varit fysiskt närvarande för identifikation (distanstransaktioner). Sådana åtgärder skall säkerställa att kundens identitet fastställs, t.ex. genom krav på ytterligare skriftliga bevis, genom att ytterligare åtgärder vidtas för att kontrollera eller bestyrka de handlingar som tillhandahållits, genom krav på ett bekräftande intyg från ett institut som omfattas av detta direktiv eller krav på att den första betalningen i transaktionen skall utföras via ett konto som har öppnats i kundens namn hos ett kreditinstitut som omfattas av detta direktiv. I de rutiner för internkontroll som fastställs i artikel 11.1 skall särskild hänsyn tas till dessa åtgärder.

(*) EGT L 360, 9.12.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)."

4. I artiklarna 4, 5, 8 och 10 skall orden "kreditinstitut och finansiella institut" ersättas med orden "de institut och personer som omfattas av detta direktiv".

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv samt deras styrelseledamöter och anställda samarbetar fullt ut med de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt

a) genom att självmant lämna dessa myndigheter uppgifter om alla förhållanden som kan tyda på penningtvätt,

b) genom att på begäran av dessa myndigheter förse dem med alla uppgifter som behövs, i enlighet med förfaranden som fastställs i tillämplig lagstiftning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall lämnas vidare till de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt i den medlemsstat inom vars territorium det uppgiftslämnande institutet är beläget eller den uppgiftslämnande personen hör hemma. Uppgifterna skall normalt lämnas vidare av den person eller de personer som instituten eller personerna utsett i enlighet med förfarandet i artikel 11.1 a.

3. När det gäller de notaries och oberoende jurister som avses i artikel 2a.5 får medlemsstaterna utse ett lämpligt självreglerande yrkesorgan till den myndighet till vilken de uppgifter som avses i punkt 1 a skall lämnas, och i sådana fall skall medlemsstaterna fastställa lämpliga former för samarbete mellan detta organ och de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa de krav som anges i punkt 1 på notaries, oberoende jurister, revisorer och skatterådgivare när det gäller sådan information som de har erhållit av någon av sina klienter eller som avser några av dessa klienter medan de bedömer klientens rättsliga situation eller då de försvarar eller företräder klienten i eller i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning beträffande inledande eller undvikande av ett rättsligt förfarande, oberoende av om denna information har erhållits före, under eller efter ett sådant förfarande."

6. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv, till dess de underrättat de myndigheter som avses i artikel 6, avstår från att utföra sådana transaktioner som de vet har eller misstänker ha samband med penningtvätt. Dessa myndigheter får, under de förutsättningar som gäller enligt deras respektive nationella lagstiftning, ge instruktion om att transaktionen inte skall utföras. I de fall då en sådan transaktion misstänks föranleda penningtvätt och det inte är möjligt att på angivet sätt underlåta att utföra transaktionen eller underlåtenheten sannolikt motverkar försök att få tag i dem som gynnas av en misstänkt transaktion för penningtvätt, skall de berörda instituten och personerna i efterhand omedelbart underrätta myndigheterna."

7. I artikel 8 skall nuvarande text bli punkt 1 och följande läggas till:

"2. Medlemsstaterna skall inte enligt detta direktiv vara skyldiga att tillämpa bestämmelsen i punkt 1 med avseende på de yrken som anges i artikel 6.3 andra stycket."

8. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Om ett institut eller en person som omfattas av detta direktiv eller en anställd eller en styrelseledamot i ett sådant institut eller i en sådan person i god tro har röjt sådana uppgifter som avses i artiklarna 6 och 7 för de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt, skall detta inte innebära överträdelse av någon regel om tystnadsplikt som följer av ett avtal eller av någon föreskrift i lag eller annan författning, och inte föranleda ansvar i någon form för institutet eller personen eller deras styrelseledamöter eller anställda."

9. Följande stycke skall läggas till i artikel 10:

"Medlemsstaterna skall se till att tillsynsorgan som enligt bestämmelse i lag eller annan författning skall övervaka aktiehandeln, valutahandeln och den finansiella derivatmarknaden underrättar de myndigheter som har att bekämpa penningtvätt om dessa tillsynsorgan upptäcker omständigheter som skulle kunna utgöra bevis för penningtvätt."

10. Artikel 11 skall ersättas med följande:

"Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv

- a) inför tillfredsställande rutiner för internkontroll och kommunikation för att förebygga och förhindra transaktioner som har samband med penningtvätt,
- b) vidtar lämpliga åtgärder så att deras anställda får kännedom om bestämmelserna i detta direktiv. Bland annat skall de berörda anställda delta i särskilda utbildningsprogram som är avsedda att hjälpa dem att känna igen transaktioner som kan ha samband med penningtvätt samt ge dem vägledning om hur de skall handla i sådana fall.

Om en fysisk person som omfattas av någon av punkterna 3–7 i artikel 2a bedriver sin yrkesverksamhet som anställd hos en juridisk person skall skyldigheterna enligt artikel 11 gälla den juridiska personen och inte den fysiska personen.

2. Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv har tillgång till aktuell information om tillvägagångssätt vid penningtvätt och om uppgifter som gör det möjligt att upptäcka misstänkta transaktioner."

11. I artikel 12 skall orden "kreditinstitut och finansiella institut som avses i artikel 1" ersättas med orden "de institut och personer som avses i artikel 2a".

Artikel 2

Kommissionen skall inom tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft inom ramen för den rapport som anges i artikel 17 i direktiv 91/308/EEG genomföra en särskild undersökning av aspekter som har samband med genomförandet av den femte strecksatsen i artikel 1 E, den särskilda

behandlingen av advokater och andra oberoende jurister, identifikationen av kunder i distanstransaktioner och möjliga effekter på elektronisk handel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 juni 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 december 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

D. REYNERS

Ordförande